

Uchwała Nr
Rady Miasta Ostrołęki
z dnia

w sprawie ustalenia nazwy ulicy w mieście Ostrołęka

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym /Dz.U. z 2001r. Nr 142, poz. 1591 ze zm./ uchwała się, co następuje:

§ 1.

1. Ustala się, iż ulica położona w Ostrołęce na osiedlu Stacja, biegnąca prostopadle do ul. Kolejowej nosić będzie nazwę **„Marynarzy 1. Batalionu Pułku Morskiego”**.
2. Szczegółową lokalizację ulicy określa załącznik do uchwały.

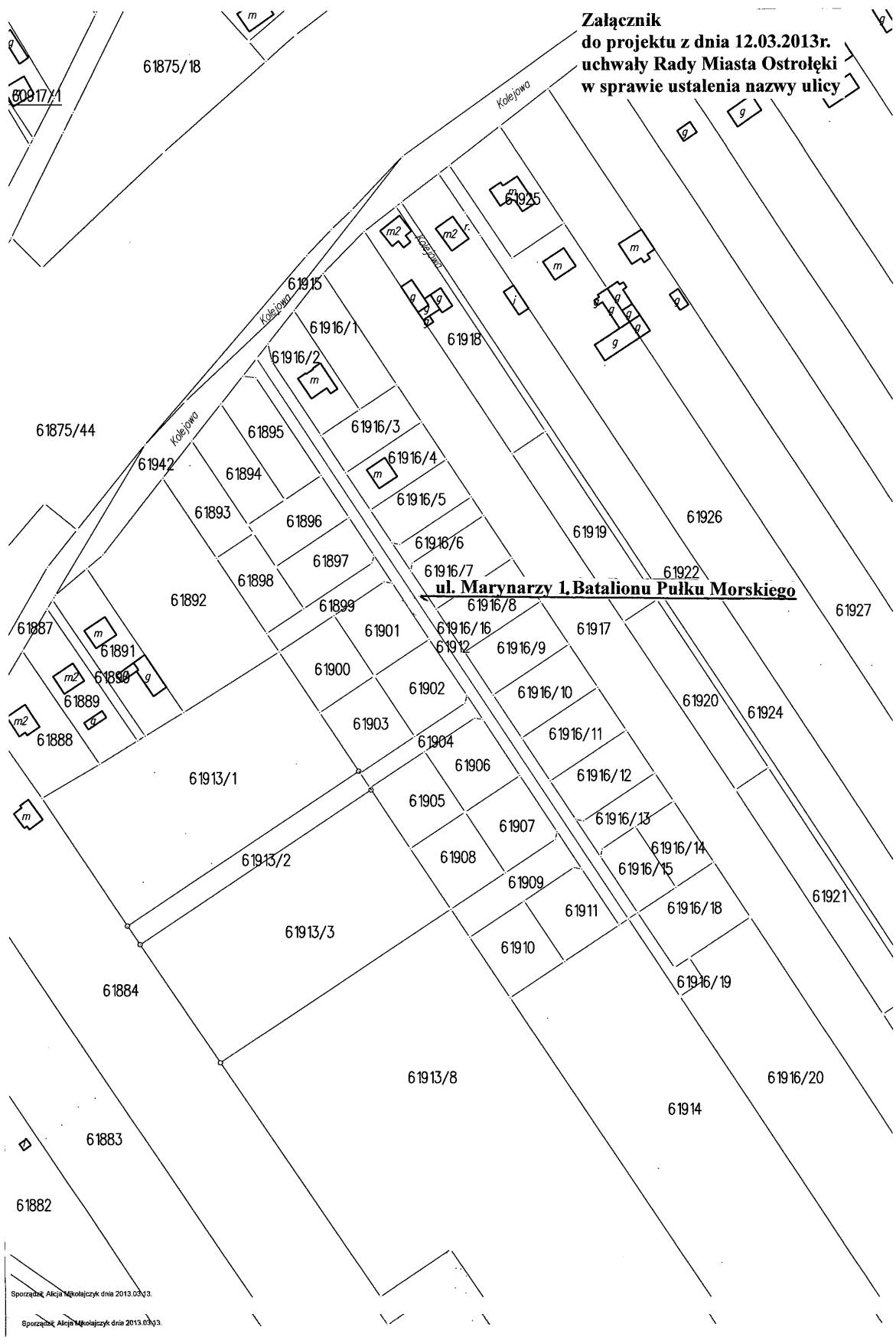
§ 2.

Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Ostrołęki.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego.

Załącznik
do projektu z dnia 12.03.2013r.
uchwały Rady Miasta Ostrołki
w sprawie ustalenia nazwy ulicy

Sporządził: Akcja M@rtolajczyk dnia 2013.03.13.

Sporządził: Akcja M@rtolajczyk dnia 2013.03.13.

UZASADNIENIE

do projektu z dnia 12.03.2013 r. uchwały Rady Miasta Ostrołęki w sprawie ustalenia nazwy ulicy w mieście Ostrołęka

Z wnioskiem o nadanie nazwy dla stanowiącej własność Miasta Ostrołęki ulicy położonej na os. Stacja, na działkach o numerach geodezyjnych 51912 i 51916/16, biegnącej prostopadle do ul. Kolejowej, zwrócili się mieszkańcy miasta. Pani Katarzyna Czuba zaproponowała nazwę **“Czesława Miłosza”**, natomiast Pani Anna Perkowska wystąpiła o nadanie tej ulicy nazwy **“Marynarzy 1. Batalionu Pułku Morskiego”**.

Rada Osiedla Stacja, pismem z dnia 05.03.2013 r., przychyliła się do wyboru nazwy **“Marynarzy 1. Batalionu Pułku Morskiego”**.

Polska marynarka wojenna brała udział w Bitwie Warszawskiej 1920 roku, w której walczyły trzy bataliony pułku morskiego, Flotylla Wiślana oraz Komenda Portu Wojennego w Modlinie. Łącznie na froncie znalazło się ponad 1400 marynarzy, w tym marynarze 1. Batalionu Pułku Morskiego, którzy wykazali się ogromnym męstwem podczas działań wojennych w obronie Ostrołęki.

Pierwsi żołnierze pułku morskiego pod dowództwem kpt. mar. Konstantego Jacynicza przybyli do Ostrołęki 3 sierpnia 1920 roku jako część grupy operacyjnej gen. por. Jana Wroczyńskiego, działającej na Froncie Północno-Wschodnim dowodzonym przez gen. Józefa Hallera. 1. Batalion Pułku Morskiego otrzymał od gen. Wroczyńskiego rozkaz obrony Ostrołęki na odcinku Nowa Wieś – Susk do linii kolejowej Rzekuń – Śniadowo, na obszarze położonym na wschód od miasta. Wkrótce batalion stoczył pierwszą walkę z przeważającymi siłami wroga i po kilku godzinach zajął Susk oraz Nową Wieś. Miejscowości te kilkakrotnie przechodziły z rąk do rąk.

Następnego dnia dowodzenie grupą operacyjną objął gen. por. Bolesław Roja, dowódca Pomorskiej Grupy Operacyjnej przybyłej dla wzmocnienia ugrupowania. Tego też dnia pułk, a zwłaszcza jego 1. batalion, stoczył najcięższe boje. Raz jeszcze musiał oddać obie miejscowości, silnie atakowany przez bolszewików. Wkrótce jednak Jacynicz, dowodząc osobiście batalionem, odbił utracone pozycje i odepchnął wroga na wschód, aż do wsi Zabiele. Jacynicz brawurowo i błyskawicznie zdobył wioskę, jednak podążających za uciekającym wrogiem żołnierzy osaczyli Kozacy, którzy odcięli ich od głównych sił. Wywiązała się krwawa walka, podczas której marynarze ponieśli ciężkie straty, a Jacynicz dostał się do niewoli.

Od 5 do 7 sierpnia osłabiony batalion morski ciężko walczył pod dowództwem por. mar. Mariana Wolbeka na zachód od pierwotnej linii Nowa Wieś – dworzec w Rzekuniu, a następnie został wycofany na zachód.

W ciągu 31 dni 1. Batalion Pułku Morskiego przebył pieszo w walkach, w osłonie, w rozpoznaniu od Ostrołęki do Raciąża ponad 200 km. Łącznie w walkach o Ostrołękę, Rzekuń, Nową Wieś, Susk, Zabiele, Teodorowo, Laskowiec i Przytuły zginęło 53 marynarzy z 1. batalionu, których pochowano na polu walki. Po zakończeniu wojny ciała ekshumowano i pochowano na cmentarzu parafialnym w Rzekuniu. Obok marynarzy pochowano ciała 18 ułanów, którzy stracili życie pod Zabiem. Poległym marynarzom i ułanom postawiono w 1928 r. pomniki.

Bitwa nad Bugiem i Narwią miała wielkie znaczenie strategiczne. Zatrzymała na okres od 29 lipca do 8 sierpnia 1920 r. pochód sowiecki ku Warszawie, co zapewniło Naczelnemu Dowództwu Wojska Polskiego możliwość przegrupowania sił, stworzenia odwodów, a następnie wykonania kontruderzenia znad Wieprza.